

הת (חיפה) 2545-09-24 - אכ"ל חוף להב 433 נ' מרואן אבו זאיד

ה"ת (חיפה) 2545-09-24 - אכ"ל חוף להב 433 נ' מרואן אבו זאיד ואח'שלום חיפה

ה"ת (חיפה) 2545-09-24

אכ"ל חוף להב 433

נגד

1. מרואן אבו זאיד

2. נדה אבו זאיד

3. אחמד אבו זאיד

4. פאטמה אבו זאיד 5. כאמל אבו זאיד

6. עלי אבו זאיד

7. גאזיה אבו זאיד 8. עבדאללה אבו זאיד

בית משפט השלום בחיפה

[22.05.2025]

כבוד השופטת רונה פרסון

החלטה

1. בפניי בקשה להארכת תוקף החזקת תפוסים של המשיבים על ידי המבקשת וכלל הצווים אשר הוצאו בקשר אליהם, לתקופה של 180 ימים, החל מיום 17.2.25, או עד להגשת כתב אישום, בהתאם לסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי"), וסעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").
2. המבקשת מנהלת חקירה כנגד המשיב 1 אשר חשוד, ביחד עם אחרים בביצוע עבירות כלכליות, ובין היתר בעבירות של הלבנת הון, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות ועבירות לפי פקודת מס הכנסה, וזאת במסגרת נש"פים. החקירה הפכה גלויה בתאריך 6.9.23 ומאז עוכבו לחקירה חשודים רבים, בוצעו פעולות חקירה ונאספו ראיות כנגד החשודים.
- במסגרת חיפוש שנערך ביום 21.8.24 בביתם של המשיב 1 ואשתו (המשיבה 2), בביתם של הוריו של המשיב 1 (המשיבים 6 ו-7) ובבית העסק של המשיב 1 ושותפו (המשיב 5), נתפסו, על פי צווים שיפוטיים, התפוסים, וכן חשבוניות בנק, כספים, כלי רכב, תכשיטים וטלפונים ניידים (להלן: "התפוסים").
3. במהלך התקופה שחלפה מאז התפיסה הראשונה, הוחזרו חלק מהתפוסים הן במסגרת הסכמות בין הצדדים והן בהחלטות שיפוטיות. לגבי תפוסים אשר תפיסתם נותרה שנויה במחלוקת, הגישו טועני זכות שהם בני משפחתו של המשיב 1 (המשיבים 1-3, 5-7 בבקשה זו ושתי מבקשות נוספות) בקשה לשחרורם.

4. בהחלטתי מיום 31.10.24 הוריתי על שחרור רכבה של המשיבה 2, בתנאים, ודחיתי הבקשה להשבת תפוסים אחרים, מן הנימוקים המפורטים שם. יצוין כי על החלטה זו הוגשו 3 עררים:
ע"ח 37718-11-24, במסגרתו נידון ערר שהגישו אחיותיו של המשיב 1 (אין מופיעות כמשיבות בבקשה זו), אשר נדחה בהחלטת כב' השופט י' פרידמן ביום 23.12.24.
- ע"ח 36939-11-24, במסגרתו נידון ערר שהגיש המשיב 5, דודו ושותפו של המשיב 1 בעסק "קסם מוצרי חשמל", בו הגיעו הצדדים להסכמות ביחס לשחרור מחצית מהיתרות שנתפסו בחשבון העסק, הסכמות אשר אושרו בהחלטת כב' השופט י' פרידמן מיום 16.12.24 ובהחלטה מיום 11.2.25.
- ע"ח 59976-11-24, במסגרתו נידון ערר שהגישו המשיבים 6 ו-7, הוריו של המשיב 1, במסגרתו קיבלו הצדדים את הצעת בית המשפט לפיה הערר ימחק, העוררים יגישו למשיבה אסמכתאות בדבר מקור הכספים שנתפסו והמשיבה תשקול אם יש מקום לשחרור התפוסים, כולם או מקצתם, לאור האסמכתאות שיוצגו, כאשר לאחר מכן תהא פתוחה בפני העוררים האפשרות להגיש בקשה חדשה להחזרת תפוס. כב' השופטת ע' אטיאס נתנה להסכמות הצדדים תוקף של פסק דין בהחלטתה מיום 16.12.24.
5. בתאריך 10.3.25 נערך דיון בפניי ביחס לבקשת המבקשת להארכת תוקף החזקת התפוסים, במסגרתו העלו הצדדים טענותיהם והוצגו בפניי חומרי חקירה חסויים. בהמשך להחלטתי מאותו דיון, הגיש ב"כ המשיבים פירוט התפוסים אשר תפיסתם נותרה שנויה במחלוקת ואשר לגביהם מתייחסת החלטה זו.
- דיון והכרעה
המסגרת הנורמטיבית
6. סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:
"35. אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שיקבע."
7. בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.06) (להלן: "בש"פ לרגו") נדונו התנאים להמשך החזקתו של החפץ התפוס:

"תפיסתו של חפץ בידי המשטרה מחייבת מלכתחילה כי יתקיים מקור סמכות בחוק לתפיסה. המשך החזקתו של החפץ בידי המשטרה מחייב את שני אלה: ראשית, כי מקור הסמכות לתפיסת החפץ לא פקע ועבר מן העולם, שאם כך הוא, יש לשחרר את החפץ לאלתר; שנית, אם תכלית התפיסה נותרה בעינה, יש לבחון האם ניתן באיזון ראוי להשיג את מטרת התפיסה תוך פגיעה פחותה בבעל הקנין בנכס, תוך החלת "חלופת תפיסה" שתגשים כראוי את האינטרסים השונים הפועלים בענין זה.

השאלה הראשונה מתמקדת בעצם קיומה המתמשך של עילת תפיסה. בחינתה מחייבת התייחסות, בין היתר, לשלב ההליך הפלילי, בנקודת הזמן הרלבנטית, אם מדובר בחקירה, מה סיכוייה להבשיל לכתב אישום ולמשפט; האם החשש לשימוש בחפץ לצורך ביצוע עבירה עתידית עודנו קיים, ומה עוצמתו; האם יש הסתברות לקיום משפט, ומה מידת הצורך בחפץ כראייה, ומה סיכויי ההרשעה העשויים להביא בעקבותיהם גם לחילוט החפץ, וכיוצא באלה שיקולים.

...

השאלה השניה מתמקדת באפשרויות שחרור החפץ והתנאים לכך, בהינתן קיומה של עילת תפיסה מתמשכת. במסגרת זו יש לשקול את הצורך בהמשך התפיסה כדי להגשים את תכליתה מול עניינו של הפרט הנפגע בזכות קניינו, ולבחון את אפשרות האיזון בין השניים באורח מידתי. בגדרו של איזון זה תישקל בין היתר, מידת הסכנה לפגיעה בתכלית התפיסה אם החפץ ישוחרר, לבין היקף הפגיעה בזכות הקנין עקב המשך התפיסה, ועוצמתם היחסית של האינטרסים הנוגדים תישקל ותיבחן אלה מול אלה. במסגרת איזון זה, יחליט בית המשפט אם ניתן לשחרר את החפץ אף שמתקיימת עילה נמשכת לתפיסתו, ואם כן - באלו תנאים וסייגים יש לעשות כן, כדי להגן על תכלית התפיסה תוך פגיעה פחותה בזכות הקנין של בעל הזכות בנכס התפוס (פרשת גאלי, שם, עמ' 323-325; בש"פ 7023/03 אבוטבול נ' מדינת ישראל, תק-על 2003 (3) 628; בש"פ 3159/00 אסנת רבין נ' מדינת ישראל, תק-על 2000 (2) 1118).

....

במיתחם השיקולים, לאלמנט משך הזמן בו מוחזק תפוס בידי המשטרה ישנה משמעות באיזון השיקולים הנדרש. "מן הכלל אל הפרט

8. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובת ב"כ המשיבים, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי יש להיעתר לבקשה להאריך את תוקף החזקת התפוסים כמבוקש ברישא להחלטה זו, כפי שיפורט להלן.

יצוין כי הבקשה להארכת תוקף החזקת התפוסים הוגשה ביום 16.2.25, דהיינו בתוך שישה חודשים מיום התפיסה (21.8.24), כאשר בהחלטות ביניים הוריתי על הארכת תוקף החזקת התפוסים עד למתן החלטה אחרת בבקשה לגופה (החלטה מיום 24.2.25, החלטה מיום 10.3.25).

9. בהחלטתי בבקשה לשחרור תפוסים מיום 31.10.24, קבעתי, לאחר ששמעתי טענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהונח בפניי, כי קיים מסד ראיתי ברף העולה על חשד סביר לפיו, המשיב 1 ביצע העבירות בהן הוא נחשד במסגרת תיק החקירה, לרבות עבירות של הלבנת הון, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, קשירת קשר לביצוע פשע, רישום כוזב במסמכי תאגיד, עבירות לפי פקודת מס הכנסה ועוד, בהיקף של מאות מיליוני שקלים. בנוסף, קבעתי כי מחומר הראיות עולה חשד סביר כי יתר המבקשים, כולם בני משפחתו של המבקש 1, מעורבים במידה זו או אחרת בביצוע העבירות בכך שסייעו למשיב 1 להעביר או להסתיר כספים אשר מקורם בעבירות, לרבות בבית הוריו של המשיב 1. בהתאם לכך, ולאחר שבחנתי את מהות התפוסים, דחיתי הבקשה לשחרור התפוסים.

10. כאמור, בפסיקה נקבעו שני תנאים מצטברים להמשך החזקתו של החפץ התפוס, כאשר מצאתי כי שני אלה מתקיימים בענייננו.

לגבי התנאי הראשון, מצאתי כי התכליות של החזקת התפוסים, התכלית הראייתית והתכלית של חילוט עתידי עומדות בעין בשלב זה. התפוסים נמצאים בידי המשיבה תקופה של כעשרה חודשים, כאשר איני סבורה כי מדובר בפרק זמן בלתי סביר בשים לב לתכליות התפיסה, אופי החקירה והיקפה.

ביחס לתכלית הראייתית, מטיעוני המבקשת וחומר החקירה שהונח בפניי עולה כי מאז התפיסה הראשונית, בוצעו בתיק פעולות חקירה רבות ומשמעותיות, הן מול המשיבים והן בכלל תיק החקירה, כאשר החקירה עדיין בעיצומה. לעניין זה, טענה המבקשת כי ישנה כמות גדולה מאד של תפוסים, לרבות קלסרים, המחאות וטלפונים שהם ראיות נדרשות לשלב החקירה. מחומר הראיות עולה כי סיכוייה של החקירה להבשיל לכתב אישום ומשפט אינם מבוטלים, בלשון המעטה. בנסיבות אלה, ובשים לב לכך שמדובר בחקירה מורכבת ומסועפת ומאחר שהתפוסים עדיין נדרשים למבקשת לצורך מיצוי החקירה וחקר האמת, מצאתי כי התכלית הראייתית עודנה מתקיימת.

ביחס לתכלית החילוט העתידי, כפי שצינתי בהחלטתי הקודמת, שווי התפוסים נמוך לאין שיעור מהיקף העבירות הנאמד בסכום של מאות מיליוני שקלים, כאשר כל שחרור של רכוש של המשיבים בשלב זה עלול לפגוע באפשרות החילוט העתידי. אין ספק כי המשך החזקת התפוסים פוגע בקניינם של המשיבים, אך באיזון בין האינטרס הציבורי לבין האינטרס הקנייני של המשיבים, גם בנקודת זמן זו, ומאחר שהמשיב 1 הוא חשוד מרכזי בפרשה, ומאחר שמחומר הראיות עולה חשד סביר למעורבותם של יתר המשיבים בעבירות באופן שבו הם מסייעים למשיב 1 להסתיר או להבריח כספים שמקורם בביצוע העבירות, ובשים לב לכך שהמבקשת פעלה לשחרור חלק מהתפוסים באופן מידתי וסביר, אני סבורה כי האינטרס הציבורי להמשך החזקת התפוסים גובר בשלב זה.

לגבי התנאי השני, לא מצאתי כי ניתן להגשים את תכליות התפיסה תוך החלת "חלופת תפיסה", או תוך פגיעה פחותה במשיבים. אני סבורה כי שחרור התפוסים בשלב זה יאין את תכליות התפיסה ויפגע באינטרס הציבורי בדבר גילוי האמת ובמנגנון החילוט העתידי.

להלן אפרט קביעתי ביחס לתפוסים השנויים במחלוקת.

11. זכויותיה של המשיבה 2, אשתו של המשיב 1, בנכס בגוש 9082 חלקה 118 בכפר קאסם - מדובר בתפיסה רישומית של זכויותיה של המשיבה 2 בנכס. לטענת הסניגור, המשיבה 2 אינה חשודה בפרשה ולא ניתן לתפוס רכוש השייך לה. טען כי החשדות המיוחסים בחקירה מתייחסים לאירועים החל משנת 2019 בעוד הנכס נרכש בשנת 2009, והציג חוזה חכירה. טען כי בנסיבות אלה, לא ניתן יהיה בבוא היום לחלט את הרכוש ואף לא ניתן לחלטו באופן זמני, ולכן יש להורות על שחרור זכויותיה בנכס.

נתתי דעתי לכך כי המשיבה 2 אינה בגדר חשודה בשלב זה בעבירות המיוחסות למשיב 1, אך בשים לב לאופי והיקף העבירות בהן חשוד בעלה, שהוא אחד מהחשודים העיקריים בפרשה, ובהתחשב בכך שהבעלות של המשיבה 2 בנכס נרשמה בתאריך 3.3.22, ובכך שמדובר בתפיסה רישומית בלבד, ולאור חזקת השיתוף בין בני זוג ותכלית התפיסה (חילוט עתידי), לא מצאתי להורות על שחרור זכויותיה בנכס.

12. רכב האאודי בבעלות המשיב 1 - על הרכב רובץ שיעבוד שהוטל על ידי הבנק אשר סייע במימון רכישתו. לטענת הסניגור, מתוך מטרה להימנע מפגיעה בערכו של הרכב בחלוף זמן, פנה אל המבקשת והציע להפקיד סך של 50,000 ₪ בקופת החילוט ולהותיר שיעבוד ברישום לטובת המבקשת, כך שהרכב ישוחרר לשימוש של המשיב 1. טען כי שווי הרכב 300,000 ₪ וכי ניטלה עבורו הלוואה בסך של 80,000 ₪ מהבנק. טען כי העמדת הרכב למכירה על ידי כונס, בהתחשב בזכויות של הבנק המשעבד על הרכב, קרוב לוודאי שלא יותירו בידי המבקשת יתרה כספית של ממש ובוודאי שיהיה זה סכום נמוך מזה המוצע על ידי המשיב 1 לצורך שחרורו. ביקש, ככל שהצעתו לא תתקבל, להורות על מכירת הרכב.

ב"כ המבקשת התנגד להצעה וטען כי בהתאם לפסיקה מושרשת של בית המשפט העליון, נקבע מנגנון המתייחס להפקדת 30% משווי הרכב, איסור דיספוזיציה ושינוי בעלות וכן קביעת מוטב בפוליסת הביטוח לטובת משטרת ישראל, מנגנון המאזן כראוי בין זכותו של הטוען לזכות לבין מנגנון החילוט. טען כי המשמעות של קבלת הצעתו של הסניגור, מלבד השלכה לוגיסטית, משליכה גם לעניין הוגנות ושוויון לגבי אופי שחרור רכבים ועומדת בניגוד לאמור בפסיקה.

לאחר ששקלתי טענות הצדדים, לא מצאתי להורות על שחרור רכב האאודי לידי המשיב 1 בהתאם לתנאים האמורים בהצעתו. התנאים לשחרור רכב אכן נקבעו בפסיקת בית המשפט העליון ולא מצאתי לסטות מתנאים אלה, לרבות התנאי של הפקדת 30% משווי הרכב נכון למועד התפיסה. כך גם לא מצאתי להעדיף את עניינו הפרטי של הנאשם על פני אחרים, גם בשים לב לאופי והיקף העבירות בהן הוא חשוד. בנוסף אציין כי קיומו של חוב לבנק במישור החוזי אינו אמור לפגוע במנגנון החילוט.

13. שיקים שנתפסו בחדרו של המשיב 3, בנו של המשיב 1, בביתו של המשיב 1, (פריטים 40-45, 47-52) - לטענת הסניגור, מדובר בשיקים שניתנו בתמורה לעסק המזגנים בו עבד המשיב 3, ואשר המשיב 1 מנהל אותו, וכנגדם הופקו חשבוניות מס כמתחייב, כאשר אין טענה שעסק זה קשור באיזשהו אופן לעבירות פליליות.

על אף הנטען, מדובר בשיקים "פתוחים" בסכומים שונים, כאשר לא הוכח כי מדובר בשיקים שניתנו בתמורה לקבלת שירות מעסק המזגנים בו עבד המשיב 3 ואשר מנוהל על ידי המשיב 1, ואף לא הוצגו חשבוניות המס אשר נטען כי הופקו כנגד השיקים. נוכח החשדות נגד המשיב 1, ומאחר שמחומר הראיות עולה חשד סביר כי המשיב 3 סייע לאביו באופן פעיל בהסתרת והברחת כספים אשר מקורם בעבירות וכי המשיב 3 עצמו חשוד משמעותי בעבירות חמורות בהיקף נרחב, ובשים לב לכך שהשיקים נתפסו בחדרו של המשיב 3, הרי שנוכח תכליות התפיסה, לא מצאתי מקום להורות על שחרור השיקים.

14. כספי המזומן שנתפסו בביתם של משיבים 1 ו-2 - בית המשפט התבקש להורות על השבת סך מתוך הכספים שנתפסו בביתם של המשיבים 1 ו-2 על מנת לאפשר למשפחה מחיה וקיום סבירים.

כאמור, המשיב 1 הוא חשוד עיקרי בפרשה והיקף העבירות הוא עצום. המשיבים 1 ו-2 לא הגישו תצהירים המעידים על גובה ההכנסות וההוצאות של המשפחה או אסמכתאות כלשהן המעידות על פגיעה בהכנסה. בנסיבות אלה, ונוכח תכלית התפיסה (חילוט עתידי), ובשים לב גם לכך שהמבקשת הסכימה להסיר את ההקפאה מחשבון הבנק של המשיבה 2 ולשחרר היתרה הצבורה בו, לא מצאתי להורות על השבת כספי המזומן שנתפסו בביתם של המשיבים 1 ו-2, במלואם או בחלקם.

15. כסף מזומן שנתפס בחדרה של המשיבה 4, בתו של המשיב 1 (פריט 101) - לטענת הסניגור, המשיבה 4 היא סטודנטית לרוקחות, אשר עבדה לפרנסתה בתקופה מושא החקירה ובתקופה שקדמה לה, ואשר החזיקה בביתה סכום כסף אותו חסכה מעת לעת. טען כי מדובר בסכום נמוך, 9,700 ₪, אשר נתפס בחדרה ושייך לה.

גם ביחס לתפוס זה, לא הוגשה כל אסמכתא או תצהיר מטעם המשיבה 4 כי מדובר בכספים השייכים לה ואשר ניתנו לה כשכר עבודתה. נוכח אופי והיקף העבירות בהן חשוד המשיב 1, ובשים לב לכך שמדובר בכסף מזומן בסכום לא מבוטל אשר נתפס בביתו, ומאחר שמחומר הראיות עולה דפוס פעולה עברייני של הסתרת והברחת כספים שמקורם בעבירות באמצעות בני משפחתו של המשיב 1, ונוכח תכלית התפיסה (חילוט עתידי), לא מצאתי להורות על שחרור סכום המזומן בסך 9,700 ₪ אשר נתפס בחדרה של המשיבה 4.

16. כסף מזומן שנתפס בחיפוש בעסק "קסם מוצרי חשמל" (להלן: "העסק") (פריט 105), ויתרת חשבון הבנק של השותפות עד לגובה 70% - לטענת הסניגור, נוכח העובדה כי המשיב 5, דודו ושותפו של המשיב 1 לעסק, אינו חשוד בפרשה, ובהתאם להחלטה בערר שהוגש בעניינו, שוחררה מחצית מיתרת החשבון לטובתו, יש לשחרר לפחות מחצית מהכסף המזומן שנתפס בעסק, 41,350 ₪, אשר נתפס במסגרת החיפוש בעסק. כמו כן, טען כי נוכח העובדה כי המשיב 5 מחזיק בזכות ל-70% מהעסק, יש להורות על שחרור סך נוסף עד לגובה האמור - הן מיתרת חשבון הבנק של העסק והן מהכסף התפוס.

בע"ח 36939-11-24, הגיעו כאמור הצדדים להסכמות לפיהן ישוחררו מחצית מהיתרות שנתפסו בחשבון הבנק של העסק (191,359 ₪), והסכמות אלה אושרו על ידי ביהמ"ש המחוזי (כב' השופט י' פרידמן).

בנסיבות אלה ומשהמבקשת פעלה בהתאם להסכמות אלה, ומאחר שמחומר הראיות שהונח בפניי עולה חשד סביר כי העסק כולו נגוע בפעילותו העבריינית של המשיב 1, ומכאן שאין רלוונטיות לחלקו היחסי של כל שותף בעסק, ובהתאם לתכלית התפיסה (חילוט עתידי), לא מצאתי להורות על שחרור הכסף המזומן שנתפס בעסק, בשיעור של 70% או בסך אחר כלשהו, או על שחרור כספים עד גובה של 70% מיתרת חשבון הבנק של העסק.

17. רכוש שנתפס בביתם של המשיבים 6 ו-7 (כסף וזהב) - בבית המשיבים 6 ו-7 נתפס סך של כ-61,350 ₪, 10,965 דולר ארה"ב, 300 יורו, 3 אונקיות זהב ו-8 מטבעות זהב.

כאמור, בע"ח 59976-11-24 הגיעו הצדדים להסכמות לפיהן הערר יימחק, העוררים יגישו למשיבה אסמכתאות בדבר מקור הכספים שנתפסו והמשיבה תשקול אם יש מקום לשחרר התפוסים, כולם או מקצתם, לאור האסמכתאות שיוצגו.

לטענת הסניגור, בהמשך להחלטה זו, הגישו המשיבים אסמכתאות המעידות על משיכות כספים כמו גם על רכישת מטבעות זהב. כמו כן, המשיב 6 מסר גרסה. טען כי מדובר ברכוש וחסכונות של המשיבים 6 ו-7, שהם אנשים מבוגרים, אשר אין להם כל קשר לחשדות נשוא הפרשה. טען כי הסכום שנתפס שולי ביחס לסכומי העבירה המיוחסים למשיב 1, מה שמלמד על הקשר הרופף בין השניים. טען כי גם אם יש ראיות כי ביתם של המשיבים 6 ו-7 שימש מקום מסתור לכספים (ועל כך חולקים המשיבים), אין בכך כדי ללמד כי מקור הכספים בעבירה וכי כספים אלה שייכים למשיב 1. טען כי בשלב זה נקודת האיזון השתנתה, ועל כן יש להורות על שחרור כל רכושם של המשיבים 6 ו-7. לטענת המבקשת, נגבתה עדותו של המשיב 6 והתקבלו אסמכתאות, אשר לא זו בלבד שסותרים את חומרי החקירה הקיימים בתיק, אלא שהם סותרים באופן חד משמעי את טענותיהם של טועני הזכות עצמה.

מחומר הראיות אשר הונח בפניי עולה חשד משמעותי כי ביתם של המשיבים 6 ו-7 שימש כתחנה למעבר כספים עבור המשיב 1 בהיקף עצום, כספים אשר היו בשליטתו של המשיב 1 והוא נהג בהם מנהג בעלים. יש לציין כי סכום הכסף שנתפס בביתם של המשיבים 6 ו-7 אינו מבוטל והוא מגולם בסוגי מטבעות שונים.

בנוסף, עיינתי בעדותו של המשיב 6, אשר העיד בין היתר אודות הכנסותיו והוצאותיו, ומצאתי כי עדותו אינה מתיישבת עם טענתו כי הכספים שנתפסו בביתו שייכים לו וכי מטבעות הזהב ואונקיות הזהב נרכשו בכספו.

בנסיבות אלה, ונוכח תכלית התפיסה (חילוט עתידי), לא מצאתי להורות על שחרור הרכוש שנתפס בביתם של המשיבים 6 ו-7 (כסף וזהב) גם בנקודת זמן זו.

18. זכויותיה של המשיבה 7 בנכס בגוש 8874 חלקה 108 בכפר קאסם - מדובר בתפיסה רישומית של זכויותיה של המשיבה 7 בנכס. לטענת הסניגור, המשיבה 7 אינה חשודה בדבר והנכס האמור נרשם על שמה לפני שנים רבות. טען כי בנסיבות אלה, אין כל סמכות לתפוס הרכוש ויש להורות על שחרורו.

כאמור, מחומר החקירה עולה חשד סביר כי המשיבה 7 סייעה למשיב 1 להסתיר כספים שמקורם בעבירות ובנסיבות אלה, ומאחר ולא הוצגו אסמכתאות כי הנכס נרכש על ידיה או מכספים שאינם קשורים לעבירות, ולאור תכלית התפיסה (חילוט עתידי), לא מצאתי להורות על שחרור זכויותיה בנכס, הגם שמדובר בתפיסה רישומית בלבד.

19. יתרת הזכות של הצ'ינג' שהפעילו המשיבים 3 ו-8 בשותפות בסך 93,819 ₪ המצויה בכרסטת נש"פ א. סביון השקעות ופיננסים בע"מ - לטענת הסניגור, הכסף שנתפס היה אמור לשמש את הצ'ינג' לתשלום חובותיו וכעת, לאחר תפיסתו, מצוי העסק בחובות, בין היתר לרשויות המדינה.

מחומר הראיות עולה כי המשיבים 3 ו-8 פעלו יחד במסגרת נש"פ סביון השקעות ופיננסים בע"מ וביצעו פעולות הנחשדות כפעולות הלבנת הון בהיקפים עצומים עבור המשיב 1 וחשוד מרכזי אחר בפרשה. נוכח חלקם המשמעותי והפעיל של המשיבים 3 ו-8 בעבירות כפי שעולה מחומר הראיות, לא מצאתי להורות על שחרור הכספים התפוסים לידם, במלואם או בחלקם.

20. מכשירי טלפון נייד - המדובר בשני מכשירי טלפון נייד של המשיב 1, שני מכשירי טלפון נייד של המשיב 3, מכשיר טלפון נייד של המשיב 8 ומחשב נייד של המשיב 8. לטענת הסניגור, המשיב 8 כלל לא נכלל בבקשת המבקשת במקור ועל כן רק מטעם זה יש להורות על השבת הטלפון הנייד והמחשב של המשיב 8. טען כי ככל שמכשירים אלה נחוצים למבקשת לצורך איסוף ראיות, הרי שדי היה בזמן שחלף מאז התפיסה לצורך העתקת תכני המחשב, וכי נכונים הדברים גם אם המבקשת תרצה להגיש את המכשירים כראיות. על כן, טען כי על פי הדין והפסיקה יש להורות על השבת הטלפונים והמחשבים לידי בעליהם.

בהודעתה של המבקשת מיום 20.3.25, היא הודיעה על השבת 3 מכשירי טלפון נייד של המשיב 1, כאשר לגבי יתר המכשירים טענה כי הם עדיין נדרשים לצורך המשך ומיצוי חקירה ולצורך חקר גילוי האמת.

לנוכח התכלית הראייתית, ומאחר שהמכשירים שנותרו בידי המבקשת כוללים מידע חיוני ביחס לחלקם של המשיבים 1, 3 ו-8 בעבירות, בהיותם חשודים משמעותיים בפרשה, ולאור טענת המבקשת כי הטלפונים עדיין נדרשים לה לשלב החקירה וכי הם מכילים חומרי חקירה חדשים בהיקף נרחב, ובשים לב לכך שהמבקשת פעלה להחזרת מכשירי טלפון אשר אינם נדרשים עוד לצרכי חקירה, לא מצאתי להורות על השבתם של המכשירים בשלב זה.

יצוין כי אף שהמשיב 8 לא נכלל בבקשה המקורית הרי שמדובר בפגם טכני בלבד. נתתי דעתי לכך שהמשיב 8 זקוק למחשב הנייד שלו בהיות סטודנט, אך באיזון שבין זכותו הקניינית לבין האינטרס הציבורי, ובשים לב להיותו חשוד משמעותי בפרשה, מצאתי כי גובר האינטרס הציבורי בדבר גילוי האמת וגילוי עבריינים והבאתם לדין.

21. סיכומי של דבר, אני נעתרת לבקשה ומורה על הארכת תוקף החזקת תפוסים, וכלל הצווים אשר הוצאו בקשר אליהם, לתקופה של 180 ימים החל מיום 17.2.25 או עד להגשת כתב אישום, לפי המוקדם מביניהם.

על המבקשת לתאם מול מזכירות בית המשפט אופן העברת חומרי החקירה המצויים בלשכתי ואשר הועמדו לעיוני לצורך מתן ההחלטה, לידיה.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשפ"ה, 22 מאי 2025, בהעדר הצדדים.